

Ciiko

ET FRIMAGASIN FRA FINNMARKSLØPET 2013

FL- 2013 Hundretusener av tilskuere |
Mønsterløpet | Når alle har dratt |

REPORTASJER Dyrenes beste venner |
Hundekjøring og reiseliv |

ANNET Ishavskrafts blihkskudd |
Glimt fra løpet | Resultater |

Tusen takk til trofaste frivillige og solide samarbeidspartnere for nok et vellykket løp.

Foto: Trond Anton Andersen

Sjefen har ordet

Så var Finnmarksløpet 2013 vel tilbake-lagt, og nok et løp skriver seg inn i historien som et "best race ever". Jeg blir så ydmyk, takknemlig, stolt, rørt og glad. Utrolige idrettsutøvere, hunder, 600 fantastiske frivillige, entusiastiske finnmarkinger, og et stort publikum gjør Finnmarksløpet til vinterens vakreste eventyr.

Finnmarksløpet har blitt et profesjonelt arrangement, og det stilles stadig større krav til oss som arrangør. Dette koster. Tilrettelegging og forbedring for deltakerne er et av våre viktigste arbeidsområder gjennom hele året. Vi jobber med små og større detaljer som skal gjøre opplevelsen for hundekjørerne så god som mulig. Det koster også for deltakerne å være med. Det legges ned ufattelig mye penger og ressurser i forberedelser, og ikke minst koster det å reise til Finnmark for kjørerne og apparatet de har med seg. Det koster også å tilrettelegge for publikum som følger med, både på de ulike arenaene i hele Finnmark, og ikke minst for dem som følger løpet på nettet.

Deltakeravgiften utgjør om lag 16 % av de totale inntektene til Finnmarksløpet. Den klart største delen av våre inntekter kommer fra våre samarbeidspartnere. Et engasjert og sterkt næringsliv ser betyd-

ningen av løpet, og ønsker å knytte sine merkevarer til vår. De er med på å bidra til gjennomføring og utvikling av løpet. Dette er en vann-vinn situasjon hvor de får en profilering på våre arenaer, og løpet tilføres ressurser til gjennomføring og videre utvikling. Det offentlige virkemiddelapparatet i Finnmark; Innovasjon Norge og Finnmark Fylkeskommune, er også svært viktige støttespillere. Gjennom ulike prosjekter er de med på å løfte Finnmarksløpet, og til å kommersialisere og profesjonalisere arrangementet.

Finnmarkingene er stolte av Finnmarksløpet. Det å se vårt eget vakre fylke på nasjonal tv hver kveld, og se bilder og omtale av løpet i media forøvrig i en hel uke, gjør noe med oss. Finnmarksløpet er virkelig med å sette Finnmark på kartet, og binder kommunene i fylket sammen. Nå er det etterarbeid og evalueringer som preger hverdagen vår. Men vi er også i gang med å tenke på Finnmarksløpet 2014. Vi føler forventninger og et visst press på oss fra våre omgivelser. Det er slik det skal være, og det utfordrer og motiverer oss til videre innsats. Vi ønsker alle hundekjørere, samarbeidspartnere, frivillige og andre involverte en riktig fin vår og god sommer!

Svanhild Pedersen

Svanhild Pedersen
Daglig leder
Finnmarksløpet AS

INNHold

NAVNET CIIKO

Dette er et frimagasin fra Finnmarksløpet som handler om løpet, kjørere, frivillige og våre samarbeidspartnere. Navnet Ciiko er hentet fra en av Sven Engholms legendariske lederhunder. Ciiko var hunden som krysset mållinjen aller først i historiens første Finnmarksløp, i 1981. Sven gav henne navn myntet på det samiske ordet for tispe, Ciiku. Engholm valgte å skrive navnet med en "o" til slutt, det samme har vi gjort. Ikke bare var Ciiko den første som gikk i mål, hun var også en fantastisk god hund, og hun ble selvsagt brukt i avl. I de fleste kjente hundegårder i Norge finner vi avkom med linjer fra Ciiko, en verdig navngiver til vårt magasin.

“...nok et løp skriver seg inn i historien som et “best race ever”

Finnmarksløpets daglige leder, Svanhild Pedersen, side 3

foto: Therese N. Andersen

Ciiko

ET FRIMAGASIN FRA FINNMARKSLØPET 2013

UTGIVER
Finnmarksløpet as
PB 1248, 9504 Alta

KONTAKT
+ 47 78 44 54 50
mail@finnmarksløpet.no

REDAKTØR
Trond A. Andersen

FOTO FORSIDE
TEPPO SIRKIÄ

DESIGN
Tank Design Tromsø

LAYOUT
Sanna Charlotte Kivijervi

TRYKK
Björkmanns as, Alta

www.finnmarksløpet.no

FL-2013

Hundretusener av tilskuere6
Mønsterløpet8
Når alle har dratt 21
Tid for ankerdram 24

Reportasjer

Dyrenes beste venner 14
Humor i natten 16
Hundekjøring og reiseliv16

Annet

Ishavskrafts blinkskudd22
Glimt fra løpet 26
Resultatliste 28

Hundretusener av tilskuere

TEKST: Trond A. Andersen
FOTO: Geir Stian A. Larsen

I og med at vi ikke tar inngangspenger verken for start eller målganger, er det ikke mulig å fastslå hvor mange tilskuere som følger løpet i Alta. Hvor mange som tar turen ut i løypa og til andre sjekkpunkt er også lettere vagt. Jo da, vi ser mange ansikter – og det ser jammen meg ut som om de trives også. Antallet blir likevel synsing og underkvalifiserte gjetninger.

Det som er lettere å telle er nett- og TV-seere. Sånt har man verktøy for. Vi vet akkurat hvor mange besøk vi hadde fra Hong-Kong og Sverige, vi vet hvor mange som brukte Windows vista, og som fulgte løpet via iPhone. Reportasjer om tall blir ofte lettere forvirrende, og kan oppleves kjedelig for mange. Derfor skal vi prøve å få budskapet fram med så få som mulig.

Det vi ønsker å fortelle er egentlig bare at løpet er svært populært blant tilskuere som bruker skjermer for å følge løpet, og økningen fra år til år er imponerende.

IP, VISITORS OG HITS

Vi har i alle år brukt antall hits, eller klikk om du vil, for å vise størrelse. Tallene blir svært høye, og får flere til å heve øyenbrynene. Nå har vi vel lært så mye om IT og nett at vi fokuserer mer på antallet besøkende, ikke hvor mange ganger noen har klikket på siden og lastet inn elementer. Det vi bruker hits til nå er mer for å vise økningen fra år til år. Besøkende måles i unike IP-adresser og som visitors. Forskjellen på de to er at unike IP-adresser bare blir telt en gang. Når noen besøker oss flere ganger over flere dager

telles de som ny visitor hver gang, altså blir dette tallet mye høyere enn unike IPer. Vi må likevel ha i bakhodet at mange hjem kun har en IP-adresse, det samme gjelder en del bedrifter. Så hvis mor, far og to barn alle er innom vår side fra sitt hjem, ja så er det fire stk på en IP-adresse.

Vi har også tatt med antallet visitors for vår nye web-tv satsing. Den ble etablert i 2012, da med kun web-kameraer. Tallene er vi stolte av. Det viser at langdistanseskjøring med hundespann er noe mange vil følge. De sanne heltene som skaper tallene er selvsagt firbente atleter som løper foran sleden, og deres eiere som jobber hardt bak samme slede. Andre som fortjener skryt er de frivillige som står på for løpet. Av de 600 registrerte frivillige

i år, jobbet omlag 30 av dem med å oppdatere og skape stoff til vår hjemmeside.

EN AV TRE VELGER FINNMARKSLØPET

Også NRK1 får konkrete målinger for sine Finnmarksløpssendinger. Hvor mange som ser på har ofte med klokkeslett å gjøre. En sending sent på kvelden har gjerne 200 000 færre seere enn om den går et par timer tidligere. Normaltiden for Finnmarksløpet har vært kl 22:30, men med noen avvik. Gjennomsnittet i 2013 ble 373 000 seere daglig. Et meget bra tall, noe som kanskje er enda mer oppsiktsvekkende er seerandelen. Av de som ser TV i det tidsrommet sendingen går, hvor mange ser da på Finnmarksløpssendingen. Her ble tallet 32 %, tenk på det. Nesten en tredjedel av TV-seere ville se på hundespann i Finnmark.

Web statistikk 2011 - 2013 www.finnmarksløpet.no

	mars 2013	mars 2012	mars 2011
Hits / klikk	144 000 000	111 000 000	57 000 000
Visitors	1 329 000	664 000	423 000
Unque IP	143 000	95 000	-- -- --
WEB-TV visitors	185 000	60 000	Fantes ikke

Mønsterløpet

Dette er en skildring av Thomas Wærners (40) vinnerløp i 2013. Det er særlig en grunn til at vi skal se nærmere på akkurat dette vinnerløpet. Løpet var mer enn en seier for team Wærner, det var en seier for langdistansekjøring, det var et mønsterløp.

TEKST: Trond A. Andersen
FOTO: Therese N. Andersen

Det er slik at alle kjørere, nesten alle, har en plan A og en plan B, noen har til og med en plan C. Hvor skal den lange 16-timers hvilen tas, hvor lenge skal man hvile på de ulike sjekkpunktene og når skal man legge inn stunt som for eksempel å kjøre rett gjennom et sjekkpunkt. Uansett hvor mye man har planlagt er nok den viktigste egenskapen hos en langdistansekjører evnen til å kunne disponere riktig ut fra de forhold som oppstår under et løp.

Da Thomas Wærner kjørte inn til tredjeplass i Femundløpets 600 klasse uttalte han at spannet var trent for drøye 1000 km, og med tanke på å vinne Finnmarksløpet. Tidligere har han ikke

lyktes helt. Tre FL-starter har resultert i to brudd og en femteplass. Dette gav i seg selv ikke veldig stor grobunn til håp om seier. De som har fulgt sporten, og Thomas tett hadde derimot ikke avskrevet energibunten fra Nord-Torpa. Alle vet at han har satset hardt på å lykkes, i tillegg har han ikke vært redd for å si det.

Vi starter i Tana, 300 km ut i løpet. Utfallet av løpet er selvsagt en konsekvens av alle 1044 kilometer, men det er inn til Tana at Thomas valg begynner å bli interessante. Fire av tispene i spannet har løpetid, det plager ikke dem nevneverdig, verre er det med tre av hannhundene som mister mye fokus. Måltider og søvn blir

nedprioritert til fordel for kontinuerlig oppmerksomhet på de lekke, løpske tispene. Over fjellet på vei mot Tana blir spannet forbikjørt av flere konkurrenter.

- Jeg hadde laget matdepot slik at jeg kunne ta 16 timers obligatorisk hvile både i Tana, Neiden 1 og Kirkenes. Når jeg innser at noen hunder ikke har spist godt nok og heller ikke sovet tilstrekkelig er jeg ikke i tvil, sier Wærner som etter en liten diskusjon med handlerteamet bestemmer seg for å ta ut langhvilten i Tana. – Slik været var med snøbygger var også tanken å få kjøre i gode spor etter spann som ikke valgte å hvile i Tana, legger han til.

“Jeg gikk rolig fram og byttet ledere. Jeg spilte litt sløv og treg, lot som om jeg kanskje hadde litt småproblemer”

Thomas oppnår full effekt av dette valget. Hannhundene kommer på bedre tanker, spiser godt og 13 opplagte hunder får en drømmetur fra Tana til Neiden 1 etter langhvilten. – Det var en god følelse og se at valget var helt riktig, forteller Thomas som måtte stå på bremsen store deler av turen til Neiden. Etappen gikk i en snittfart på imponerende 15,6 km/t. I Neiden har han overskudd og kraft i spannet til å kjøre rett til Kirkenes, likevel velger han en tretimers hvile. – Det gjelder å holde trøkket og humøret oppe i spannet, mener Wærner og legger til en viktig faktor. - På grunn av vær- og føreforhold valgte de fleste konkurrentene å hvile rundt fem timer i Tana, og noen få tok ut den obligatoriske langhvilten. Når jeg ankommer Neiden har jeg masse energi i spannet og klarer meg med tre timer hvile, ergo jeg ”vinner” to timer på denne avgjørelsen.

Fra Neiden til Kirkenes går det egentlig greit, til tross for at en stor hannhund havner i sleden etter et par mil. – Jeg har bevisst trent med 50-60 kilo i sleden, og jeg har trent mye i fjellterreng med krevende spor. Når jeg nå får en tung hund i sleden er spannet forberedt på dette. De vet at nå er det bare å jobbe på. Der-

med taper jeg bare litt tid og den gode psyken opprettholdes, forklarer 40-åringen som på dette tidspunkt har fått de gode bekreftelsene han ville ha. Spannet er knallgodt, her er det potensial.

I Kirkenes er tetgruppen samlet. Unntaket er amerikaneren Hugh Neff, som kjører rett gjennom. – Jeg forventet at han skulle hvile på sporet etter Kirkenes, før Neiden 2, meddeler Thomas som berømmer hans evne til å prestere så godt ut fra gitte forutsetninger. – Han kommer til Finnmark med to egne lederhunder, resten låner han. Mange av de han har lånt var ikke klassifisert som gode nok til

å konkurrere i FL-1000. Han har ingen kjøreplan, han tar ting som de kommer og lever livet på sporet. Når han ankommer Neiden 2 er han i ledelsen etter 200 km nonstop, og jammen ser det ut som om han har noe å konkurrere med videre, hatten av for det, sier Thomas Wærner som selv gjør et litt uventet valg i Kirkenes.

De to timene han ”vant” i Neiden 1 gir han tilbake til de argeste konkurrentene. De fleste hviler fem timer, Wærner ligger i sju. - Ut fra Kirkenes er vi tilnærmet likt, likevel har jeg en klar følelse av å ha masse trøkk igjen i spannet, mer enn konkurrentene, forklarer Wærner. Etappetiden til Neiden 2 blir ikke blant de aller beste, hvordan kunne han da være så sterk i troen på at dette var et vinnerpann, undrer vi? – De første timene på etappene går spannet mitt ganske sakte, men når de først får opp dampen, så holder de en vanvittig bra cruise fart. Dette gav effekt senere i løpet, fastslår 40-åringen som ankom Neiden 2 med et sprekt hundespenn omtrent likt med sine argeste konkurrenter. I Neiden lå mister Neff og hvilte etter sin lange nonstop marsj.

Vi er nå 600 kilometer ut i løpet. Neste strekk til Varangerbotn er drøye åtte mil.

Forhåndsfavoritten, Inger-Marie Haaland, er først inn til Ishavet og sjekkpunkt Varangerbotn - hun kjører rett gjennom. Her er det mange kjørere som må holde hodet kaldt. Skal man hive seg på og satse på at det holder, eller skal man hvile i Varangerbotn. – For meg var det ingen tvil, slår Thomas fast. – Etappen fra Sirbma til Levajok 2 er meget hard, å presse spannet i denne fasen i løpet ville etter min mening straffe seg. Han tar ut tretimers hvile i Varangerbotn og ankommer Sirbma hele tre timer og 20 minutter etter Inger-Marie. Blant pressen og forståespåerne mumles det nå om at Haaland har kontroll, og at dette kan bli en avslutning uten de store overraskelsesmomentene.

Det er en annen mann som skaper spenning i løpet igjen. Arnt Ola Skjerve har kjørt et solid løp og vært med i tetsjiktet hele veien. Han hviler to timer mindre enn Haaland på Sirbma, og er bare 40 minutter bak på vei mot Levajok 2. Tidsdifferansen inn til Levajok 2 er omtrent den samme. Men her skjer det, Haaland velger å hvile på Levajok 2. Antakelig har fjorårets opplevelse med halvannen times stopp på elva mot Karasjok satt såpass støkk i team RIM (Ralph og Inger-Marie) at de velger å holde igjen i Levajok for å være ekstra godt forberedt til den lange kjedelige elveetappen. Arnt Ola er ikke skvetten, han kjører rett gjennom og dermed er unggutten på bare 30 år i ledelsen. Inger-Marie hviler 1,50, en litt uvanlig hviletid. Uansett er hun en liten time bak Skjerve ut fra sjekkpunktet.

Tilbake til Wærner. Også på Sirma tar han ut en god del hvile. Hele fire timer og 30 minutter. Heller ikke til Levajok 2 gir hans lengre hviletid utslag. Han kjører litt raskere enn Skjerve og Haaland inn til Levajok 2, men ikke mye. Men det er nå disponeringen tidlig i løpet gir utslag. Etappen fra Levajok 2 til Karasjok blir løpets crescendo. – Når jeg kom ned på elva rett før Levajok 2 stoppet jeg og snakket hundene, jeg byttet litt på ledere og gjorde meg klar for gjøre det jeg hadde trent for i ett år, forteller Wærner som ut fra Levajok var halvannen time bak lederen. Han blåste rett gjennom sjekkpunktet og tok opp jakten på de to foran.

“Jeg har i mange år drømt om å vinne Finnmarksløpet, vinne det med et friskt spann som passerer målstreken i galopp”

Etappen er langt fra løpets lengste, 85 kilometer høres kanskje ikke så langt ut – utfordringen for mange spann er at man er i en fase av løpet hvor det går sakte. Hundene kan lett bli psyket ut av kjedelig elvekjøring, dersom de ikke har overskudd og godt humør. Det var nettopp det Thomas Wærner sitt spann hadde.

- Jeg tok igjen Inger-Marie noen mil etter Levajok, målet var egentlig å sige fra henne umiddelbart, men jeg merket at hun klarte å henge på og valgte å ikke stresse med å rykke, meddeler Thomas som hadde spart et triumfkort til denne situasjonen. - Ca 25 km. før Karasjok, omtrent der Haaland fikk parkering i fjor, stoppet jeg opp, sa til Inger-Marie at hun bare kunne kjøre forbi, noe hun ikke valgte å gjøre. Jeg gikk rolig fram og byttet ledere. Jeg spilte litt sløv og treg, lot som om jeg kanskje hadde litt småproblemer, ler Wærner som akkurat hadde satt fram Gamla. Det er en fem år gammel tispe som ekstremt god til å sette fart. Undertegnede stod selv på elva og bivånet det hele. 200 meter etter lederbytte passerte spannene oss med linser på elveisen, begge spann så etter forholdene kvikke ut, men man la også merke til at det var ekstra sprut i det første spannet.

Vi forflyttet oss noen kilometer lengre mot Karasjok. Det var nesten så man måtte gni seg i øynene da Wærner passerte oss for andre gang på kort tid. Spannet hadde en fart på ca 20 km/t, noe som er helt utrolig så langt ute i løpet. Han fikk en diger luke på få minutter, og vi hadde ikke mer tid av veien for å få filmet løpets største vendepunkt. Litt lengre opp passerte Thomas Wærner et ganske slitent spann som selvsagt tilhørte Arnt Ola Skjerve, en highfive og noen godord under selve passeringen illustrerer den gode atmosfæren mellom de to kjørerne.

“Selv om noen fortalte meg at konkurrentene saktet akterut jobbet jeg alt jeg var god for”

Inn til Karasjok var Thomas ett kvarter foran Arnt Ola og Inger-Marie som slo følge de siste kilometerne inn mot sjekkpunktet. Da hadde han kjørt 85 kilometer en time og 40 minutter raskere enn Arnt Ola, og 47 minutter raskere enn Inger-Marie. – Etter at jeg hadde passert Arnt Ola valgte jeg å roe ned spannet. Farten ble satt til ca 12-13 km/t, pulsen gikk ned på hundene og de fikk en ekstra fin opplevelse siste del av etappen. Det er så uendelig mange variabler og ting som kan inntreffe under et hundeløp, jeg tok absolutt ikke seieren på forskudd. Likevel visste jeg at spannet hadde mye mer trøkk i seg enn konkurrentenes, meddeler kjøreren som kunne se fram til åtte timers obligatorisk hvile i Karasjok.

Med stor respekt for alt som kunne skje, startet han på det som skulle vise

seg å bli en ekstrem triumfferd de siste 133 kilometerne til mål i Alta via Jotka. – Hundene gikk som ei kule ut fra Karasjok, jeg måtte bremse hardt på elva for å holde de igjen, det var en utrolig opplevelse. Akkurat da tenkte jeg at dette spannet tar ingen igjen, forteller Wærner som fikk seg en overraskelse når han hadde klatret opp på fjellet. På elva tenkte jeg at nå kunne jeg stå bak på sleden og nyte trøkket i spannet over fjellet.

– Det var minst 30 minusgrader og elendig glid, så det var bare å la sparkefoten og skistaven jobbe på. GPS-trackingen har flere stor hull fram mot Jotka, jeg kunne ikke stole på oppdateringene jeg fikk. Dermed tok jeg ingen sjanser. Selv om noen fortalte meg at konkurrentene saktet akterut jobbet jeg alt jeg var god for, sier mannen som var

på vei mot en etterlengtet langdistanseseier i Europas mest prestisjefylte løp.

Først når han kjørte ned under tregrensa 25 kilometer før mål kunne han ta innover seg at dette etter alt og dømme ville gå veien. Da visste han at ingen andre hadde passert Jotka, 25 kilometer bak han. – Jeg har i mange år drømt om å vinne Finnmarksløpet, vinne det med et friskt spann som passerer målstreken i galopp, avslører Thomas. Kl. 09:04 fredag 15. mars gikk drømmen i oppfyllelse.

Is i magen, fornuftig mengde hvile og et meget godt treningsgrunnlag ga resultater. Thomas kunne nyte seiersgleden i to timer og 17 minutter før Arnt Ola Skjerve også fikk sin velfortjente hyllest ved målgang. 43 minutter senere fikk Inger-Marie Haaland samme fortjente velkomst. Skjerve og Haaland fikk hymne av Vangelis, de fikk slippe løs følelser og motta fortjente ovasjoner fra handleere, samboere og tilskuere. De fikk også en god klem fra en opplagt energibunt fra Nord-Torpa som akkurat hadde kjørt et av tidenes mønsterløp.

Dyrenes **beste** venner

De er 22 i tallet, de kommer fra fjern og nær, og de er helt klart dyrenes beste venner. Veterinærene i Finnmarksløpet gjør en fantastisk jobb.

TEKST: Trond A. Andersen
FOTO: Therese N. Andersen

De siste to løpene har Hanna E. Fredriksen fra Sykkylven hatt den viktige rollen som sjefsveterinær for Finnmarksløpet. Jobbens synlige side er selvsagt arbeidet med å koordinere alle veterinærer, kontroll av hunder, samt å stille opp for pressen til intervjuer.

Det som ikke synes like godt er alt forarbeidet. Etter normal arbeidstid brukes det time på time i uker og måneder i forkant av løpet for å få til en fornuftig logistikkplan for 17 veterinærer, fire vet-studenter og en dyrepleier. Teamet skal sjekke 1300 firbente atleter spredd på ulike sjekkpunkt over hele Finnmark. Dette er langt i fra en enkel oppgave. Hundrevis av mail skal besvares, PowerPoint-presentasjoner til kjøremøter skal lages, medisiner til løpet skal på plass, det samme skal en gedigen bunke med skjemaer. Uken før løpet ser vi en konsentrert Fredriksen svette over data og papirbunke omtrent døgnet rundt. Det er med litt forsiktig stemme jeg mumler fram spørsmålet, hvorfor..?

Hanna trenger ikke tenke seg lenge om før hun kommer med et utfyllende svar. - Det er fasinasjonen av disse toppatletene som driver oss. I løp som Finnmarksløpet får vi sjansen til å jobbe med toppatleter konsentrert over få dager. Kulissene er utfordrende, alt skjer ute, mange ganger i kulde og mørke. Sånt blir man herdet og flink av, mener Fredriksen som har flere momenter hun vil trekke frem. - Vi utvikler spisskompetanse som ikke kan tilignes på en klinikk. Vi lærer noe nytt av disse hundene og hundekjørerne hver gang, samtidig lærer vi bort noe. Jeg vil beskrive løpet som et eventyr kombinert med hardt lærerikt arbeid. Det sosiale er også viktig. Veterinærene som jobber på langdistanse sledehund løp blir godt kjent med hverandre, og blir

som en stor sosial familie. Mange av veterinærene som er med under Finnmarksløpet møtes ofte på andre langdistanseløp her til lands og i Alaska. Jeg tror også at eventyrlysten er stor blant mange av oss. Vi liker reisene, vi liker friluftslivet, og i sledehundmiljøet treffer vi ofte mange med samme interesser.

Å være veterinær under et langdistanseløp er for de alle fleste et stort tapsprosjekt. De har ikke noe lønn og snakke om, og mange må leie inn vikarer til egen klinikk mens man er borte. Likevel øker antallet gode hjelpere fra år til år og interessen øker stadig. - Det er gledelig at mange vil være med hvert år, det er et godt svar på at dette fungerer, slår Fredriksen fast. Hun har allerede mange rutiner på 2014-

lista, i tillegg er det flere som ikke har vært med tidligere som har meldt sin interesse.

Årets løp ble tøft men vellykket sett med sjefsveterinærens øyne. En del vær og tøffe spor i første og midtre del av løpet, samt en hard kuldeperiode i siste del av løpet gjorde at både hunder og kjører måtte jobbe hardt under hele løpet. Veterinærteamet hadde likevel ingen spesielle eller store medisinske problemstillinger under årets løp, bekrefter Hanna som til slutt poengterer et viktig moment som nok er en av hovedgrunnene til at så mange kjører, handlere og ikke minst veterinærer samles til Finnmarksløp hvert år. - Det er rett og slett stor kjærlighet til disse fantastiske firbente atletene, sier Fredriksen.

RICA HOTEL ALTA STARTEN PÅ ET EVENTYR

Rica Hotel Alta er ett av Nord-Norges største og mest moderne hoteller og ligger i hjertet av Finnmark.

Rica Hotel Alta har lang erfaring med å skreddersy kurs, konferanser og andre arrangementer til en litt annerledes opplevelse. Med egne kursverter som guider deg igjennom både før, under og etter arrangementet kan utgjøre den lille, store forskjellen. Vi samarbeider med lokale opplevelsesarrangører og kan tilby en rekke spennende aktiviteter under oppholdet.

Starten på et arktisk eventyr får du hos Rica Hotel Alta - Velkommen!

For mer informasjon, se rica.no

RICA HOTEL ALTA

Løkkeveien 61, N-9509 Alta • E-post: rica.hotel.alta@rica.no • Tlf. (+47) 78 48 27 00

Humor i natten

«Nå ser jeg et spann som kommer mot oss ut av tåka! Morten – det er pinadø meg Sven Engholm!» Humor fungerer bedre enn koffein når øyelokkene siger nedover og påminner om tyngdeloven Isaac Newton pønsket ut en gang på siste halvdel av 1600-tallet. Kommentarene fra NRK-journalist Rune Berg satt i så måte som et børseskudd.

PÅ JOTKA FJELLSTUE

Ordene ble servert fra Jotka fjellstue i fireriden natt til 15. mars, via telefonen til Geir Stian A. Larsen. Geir Stian jobber for Finnmarksløpet og hadde kjørt scooter fra Alta for å ta i mot vinneren da han passerte fjellstua. Midt i en av samtalene jeg hadde med Geir Stian tok altså Berg over telefonen, og serverte ordene som fikk meg til å le så jeg nesten knakk sammen inne på arrangørkontoret i Kunnskapsparken.

VENTER PÅ WÄRNER

På det tidspunktet befant Thomas Wærner seg et sted mellom Iesjavre og Jotka fjellstue. Det var selvsagt vinneren av FL-1000, NRKs Rune og Finnmarksløpets Geir Stian ventet på. Spenningen var stor; på dette tidspunktet var det ingen som visste hvilken kjører som ville komme først til syne i tåka som lå som et kuldeteppes over vidda. Men en ting visste jeg helt sikkert; det ville i hvert fall ikke være Sven Eng-

TEKST: Morten Broks
FOTO: Geir Stian A. Larsen

holm. Mannen som vant Finnmarksløpet 11 ganger, vant sitt siste løp i 1994, og driver i dag hundesafari i Karasjok. Det ville vel vært litt av et sjokk dersom han skulle dukke opp i natten. Det var naturligvis Thomas Wærner som kom først både til Jotka, og til Alta.

NATTVAKE

38 timers vake skaper ikke det mest produktive hodet. Da jeg en stund etter målpassering på fredag ettermiddag duppet av noen sekunder over tastaturet mens jeg skrev pressemeldinger som skulle distribueres ut til vårt langstrakte lands redaksjoner, slo det meg at søvn er jaggu meg ikke oppskrytt. Den påminnelsen fikk jeg noen timer tidligere også, rundt midnatt, da Finnmarksløpets presse- og informasjonsansvarlig etter en hektisk uke på farten entret døra på arrangørkontoret (les; hans eget kontor) med mord i blikket, videokamera under den ene armen og redigerings-PC under den andre. Energisk, svart i søvnløse øyne og klar for å redigere de siste filmsnuttene fra vidt kamp om heder og ære. Her skulle det åpenbart fightes til the bitter end.

FINNMARKSLØPET CARLSEN/RIKE

Men selv han måtte innse at søvn er et nødvendig onde i kampens hete og duppet av omtrent i armkroken til ekspertkommentator Trond Ørslie, som allerede snorket så høyt at jeg fryktet Securitas snart banket på døra. Finnmarksløpets Carlsen/Rike hadde stått på twentyfour-seven gjennom hele uken for å gi verden levende bilder fra dramatikken i Europas lengste sledehundeløp. Nå lå de der på hver sin sofa og sov som lykkelige små barn etter en lang dag i akebakken.

Selv hadde jeg holdt fortet i Alta, fått mine nødvendige timer skjønnhetssøvn hjemme på gutterommet i Bukta gjennom hele uken, og var klar for spenning i natten.

GLOHET I KULDEN

Det er når det virkelig koker du ser hva folk er laget av. Det kokte ikke i topploket på FL-1000 kjørerne der de sakte skled av sted i bekmørket over Jiesjavre i minus 45 grader. Det var betydelig mer glohett inne på arrangørkontoret under innspurten. Klimaks skjedde da Arnt Ola Skjerve forlot sjekkpunkt Karasjok, og det ble oppdaget at GPS-trackeren hans enten var falt av sleden eller hadde sluttet å fungere. Det er vel ingen godt skjult hemmelighet at GPS-trackingen til tider fungerte dårlig under løpet. Det hele toppet seg altså på den siste delen da Skjerve ikke hadde noen som helst kontakt med satellittene natt til fredag. Mailene fra publikum haglet inn til arrangørkontoret, jeg var åpenbart ikke alene som våket denne natten.

TIDLIGERE MÅLGANG

Grytidlig på fredagen var det duket for ny dramatisk entré i arrangørlokalet – denne gangen av sjefen sjøl – og det med en stil jeg ikke har sett siden Carola var på topp og sang «Fångad av en stormvind» på scenen i Luxembourg. Selv Svanhilds halvlange hår flagret i vinden der hun stormet inn på kontoret med et uttrykk i øynene som ikke var til å misforstå. Nå var det alvor! De aller siste rapportene fra tet tydet nemlig på at vinneren ville passere mållinjen betydelig tidligere enn antatt, og plutselig var arrangørkontoret forvandlet til det som lett kunne oppfattes som et venterom hos en psykolog med spesialkompetanse innen stressmestring.

FALSK ALARM

Men Wærner lot vente på seg og alarmen var falsk. Det var den imidlertid også på FL-500 da to turister som hadde snekret sin egen versjon av et hundespenn kjørte inn til sentrum langs konkurranse traséen rett før FL-500-vinner Milos Gonda var ventet inn. «Sitter dere her inne? Første spann har jo allerede passert målstreken», lød den dramatiske beskjeden vi fikk servert inn døra på arrangørkontoret en times tid før vinneren var ventet i mål på mandags formiddag. Hverken før eller siden har Finnmarksløpets tre kvinnelige ansatte kastet på seg Fjällrävens luhka og lue så kjapt. Jeg tror til og med topptrinte brannmenn måtte ha gitt tapt mot de handlingskraftige kvinnene denne mandagen. Heldigvis var det altså falsk alarm, og Gonda ble godt tatt i mot i mål litt senere på dagen.

MANGE MINNER

Målgangene på Finnmarksløpet vil nok for de fleste bli husket med vinnerbildene av Thomas Wærner og Milos Gonda, og deres logrende hunder. Det vil nok også bli husket som et av de tøffeste løpene med mengder av snø og isende kulde. For egen del vil FL-2013 bli husket som første gang jeg opplevde Finnmarksløpet på den virkelige innsiden. Det er minner om hektisk jobbing, mange oppgaver og til tider høyt stressnivå. Men det vil også være et minne om mye bra humor, meningsfulle dager, og fantastiske mennesker som arbeider frivillig dag og natt for å skape et av verdens beste sledehundeløp.

08.03.2014

Hundekjøring og reiselivet

TERST: Trond A. Andersen
FOTO: Therese N. Andersen

Turismen i Nord-Norge øker eksplosjonsartet om vinteren. Det gagnar hundekjørerne som får flere kunder. All denne hundekjøringen gagnar resten av reiselivet, som får mer fornøyde gjester.

TURISTEKSPLOSJON

Turistene strømmer til den nordnorske vinteren som aldri før. Fulle hoteller og hurtigruter opplevde vi aldri før i januar og mars, men nå er dette virkeligheten i deler av Nord-Norge. Den utløsende faktoren for det meste av vinterturismen er nordlyset. Takket være noen vellykkede tv-programmer, vakre nordlysbilder som deles i sosiale media, og en etter hvert intensogsamordnetmarkedsføringute, servi at nordlyset utlyser reiselyst til landsdelen.

ARKTISK FORMEL-1

Men hvordan skal man komme seg ut i polarnatta for å se nordlyset? Og hva skal man gjøre på dagtid? Svaret er ofte hundekjøring. Gjestene kommer ut i naturen på en miljøvennlig og naturlig måte. Kontakten med hundene er en stor opplevelse for mange. Ettersom det hele foregår i en naturlig fart, skader man seg ikke om sledene velter og folk faller av. Det blir bare gode historier av sånt. For en turist trengs det ingen forkunnskaper eller erfaringer, man lærer det viktigste på få minutter.

HUNDEKJØRING FOR ALLE

Hundekjøringen er som poteten, den kan brukes til alt. Eller i alle fall til alle. En knapp time behagelig tilbaketog i vakker natur mens hundene gjør jobben er midt i blinken for mange. I andre enden befinner langturene seg, hvor gjestene engasjeres i påsling og foring av hundene, skyver i oppoverbakker og overnatter i telt. Dagsturer hvor man får kjøre selv er vel det mest utbredte. Det er altså noe for enhver smak.

FELLES INTERESSE

Hundekjøring med turister utgjør en viktig inntektskilde for mange hundekjørere. Samtidig hadde vinterturismen i Nord-Norge vært mye fattigere uten denne populære aktiviteten. Hundekjørerne og turismen lever derfor i et skjebnefellesskap. For å få flere turister til Nord-Norge trenger vi enda større kapasitet, og det gir inntektsmuligheter for hundekjørerne. Vi vet jo at det ikke er gratis å drive med hundekjøring... Det utvikles for øvrig mange andre aktiviteter for den nordnorske vinteren, og dermed framstår vi som mer attraktive med større variasjon i tilbudet. Sjarmøretappen Finnmarksløpet er et utstillingsvindu for hundesport og vinter i Nord-Norge. Hundespann over hvite vidder og forbi jublende tilskuere blir svært gode fjernsynsbilder. Konkurranseselementet, hvor man følger spennene over vidda, på elveisen og langs russegrensa direkte på internett, fanger oss inn og holder oss i åndeløs spenning. Slikt vekker nysgjerrighet og skaper reiselyst.

LYS FRAMTID

I årene framover vil det komme enda flere turister på vinteren til enda flere steder i Nord-Norge. Selv om det også vil bli tilbudt andre aktiviteter, vil de fleste av turistene velge å bli med på hundekjøring i alle fall én gang. Noen hundekjørere vil øke kapasiteten, slik at de kan ta store grupper av småengstelige storbymennesker fra Asia på korte turer. Andre vil utnytte trenings- og utendørstrenden, og tilby tøffe langturer til den veltrente, betalingsdyktige middelklassen i Norge og i utlandet.

NORDNORSK REISELIV AS ER PÅ SAKEN

NordNorsk Reiseliv AS er den offisielle reiselivsorganisasjonen for Nord-Norge, eid av de tre fylkene og reiselivsnæringen i nord. NordNorsk Reiseliv AS, sammen med Innovasjon Norge og reiselivsaktører, kjører tunge kampanjer i England, hvor vinterturismen tok av først. Det jobbes imidlertid også intenst med markeder som Tyskland, Nederland, Sverige, Asia og i Norge. Dette arbeidet vil over tid sørge for flere turister fra flere land. Det kan med andre ord bli travle vintre for hundekjørerne framover.

Fristende
menyer!

tlf 784 37 710

man - fre 0900 - 2200

lør 1100 - 1800

søn 1400 - 2100

velkommen!

LEGG TUREN TIL OASEN I VILLMARKA

servering – overnatting – fiske –
kanoutleie – møterom – transport – jakt

JOTKA.NO

Når alle har dratt...

Trond Anton Andersen

Det har gått flere uker siden jeg så det siste spannet komme over målstreken utenfor vårt hovedkvarter midt i Alta sentrum. Ukene har jeg brukt litt som en løpshund – vannrett i mange timer hver dag, har gjort lystbetonte ting og spist meg opp et par kilo. Det var godt når løpet var over. Det var en lettelse å se smilet til «last man standing», Magnus Gorter Voie, etter at han hadde fått verdens mest fortjente klem av samboer Camilla, mens "Conquest of Paradise" drønnet over lydanlegget for siste gang i år.

Det var godt, men det var også så inderlig trist. Man blir så glad i alle de som er med på å skape festen Finnmarksløpet. En fest der menneskets beste venn er midtpunktet, og der menneskene er så gode. De er gode til å kjøre hund, de er gode til å stelle hund, de er gode til å forstå telegge slik at både hunder, de som steller dem og de som steller hund, noen er fabelaktige på å tilrettelegge slik at både hunder, de som steller dem og de som steller hund skal få en god mulighet til å gjøre nettopp dette. Jeg tenker også på de som står ved mållinjen, langs løypa med hjemmelagde plakater, eller sitter foran dataen og følger festen. De er også gode.

2012 var også et bra løp, men det satte noen sporsår i snøen. To hunder døde, flere fikk lungebetennelse og over halvparten av de som startet FL-1000 brøt løpet. Foran 2013 utgaven var vi spente. Vi hadde en oppkjøringsperiode hvor det ble diskutert dyrevelferd, og hvor enkle pålegg fra Mattilsynet ble hauset kraftig opp i media. Innerst inne tenkte jeg pokker heller, la oss vise alle som er skeptiske at dette ikke er organisert dyreplageri. Jeg håpet på mange spann i mål, og like konkurranseforhold. Det ville vært helt feil å påstå at alt gikk helt smertefritt for hunder og kjørere, men jeg tror vi kan være enige om at årets løp var en seier for langdistansekjøring. Spannet som passerte målstreken først i 1000 km klassen tidlig fredag var en høyst levende bevis på det.

Hele året jobber jeg med ett mål for øyet, å lage verdens beste hundeløp sammen med mine kolleger. Nesten alt handler om en lang uke, alt vi har lagt ned av innsats skal kulminere i et gigantisk idrettsarrangement kombinert med folkefest i Finnmark. Man går så til de grader inn i et gigantisk at folk nesten må banke i brilleglassene mine for å få kontakt når det står på som verst. Etter løpet er det noen bakrus-rydde-dager. Så flater man ut og vil egentlig ikke høre ordet Finnmarksløpet mer. Det går et par uker, og vips, ermene er bretet opp og man konstaterer at man har verdens beste jobb. FL-2014, det skal bli et kanon-løp, gled dere.

Trond Anton Andersen
presse- og informasjonsansvarlig

Ishavskrafts blinkskudd

For tredje år på rad arrangerte vår elitesamarbeidspartner, Ishavskraft, egen fotokonkurranse. De mottok gledelig mange bidrag, vi har plukket ut noen av de vi likte aller best.

Vinnerbildet!
Fotograf: Steinar Vik

Fotografer:

- 1 - Inger Elin Utsi
- 2 - Ken Robin Libakken
- 3 - Kim Frode Ophus Nordsveen
- 4 - Maren Nenseter
- 5 - Milla Alitalo
- 6 - Yngve Beddari
- 7 - Steinar Vik
- 8 - Teppo Sirkiä

Tid for ankerdram

Arne O. Holm er Nordområdeekspert, han har vært journalist i Dagbladet, nyhetsredaktør i Dagens Næringsliv, redaktør for NRKs Brennpunkt og redaktør for Svalbardposten. Holm fulgte FL-1000 på nært hold i år, og gledet våre lesere med daglige spalter kalt, “No Mans Land”. Her er et gjensyn med siste spalte.

TEKST: Arne O. Holm
FOTO: Morten Briks

Gjennom vakre bilder av hunder på vei over Finnmarksvidda får du som leser og TV-seer kanskje inntrykk av at Finnmarksløpet er et slit. I så fall har du misforstått. Finnmarksløpet er et blodslit. Det er ekstremisme innrammet av en fastfrossen, iskald natur.

Finnmarksløpet er menneskets møte med sine siste krefter, med søvnmangel og sult. Finnmarksløpet er ledelsesfilosofi flyttet fra sine vante omgivelser, og ut i ei elv som i løpet av vinteren har gått fra buldrende vannmasser til granitt.

Finnmarksløpet er ei uke uten annet å holde seg fast i enn en hundeslede. Det er fravær av normalitet, og en reise inn i en uendelighet av konsentrasjon om og nå et mål 1000 kilometer inn i framtida.

Jeg skriver om menneskene som står bak hundespannet. Hundenes opplevelse av Finnmarksløpet vet jeg for lite om. Men jeg vet noe om hvordan det er å tilbringe timer, dager og uker i Arktis når kvikksølvet i gradestokken krymper som en ullsokk på kokvask. Jeg vet noe om hvordan det er når enhver pause, ethvert varmt

måltid, bare er en påminnelse om at du skal videre, at smertene komme tilbake. At det er langt igjen. Ikke like langt som da reisen startet, men mye lengre egentlig, fordi du har lagt igjen krefter og overskudd for hver eneste kilometer som er passert.

noen opp i sleden, de må snakkes til, oppmuntres, korrigeres og motiveres. Alt sammen av en hundekjører som sårt trenger noen som klappet også dem på skuldra og sier ”kom igjen, dette klarer du”. Underveis mellom sjekkpunktene

Jeg har møtt en løpsledelse, med alle de nivå og ulike oppgaver det innebærer, som har flyttet seg fra sjekkpunkt til sjekkpunkt på sparebluss. Grimete av søvn-mangel og improviserende løsningsorientert i jakt på hvile og mat. Jeg har møtt

“...selv om vinnerne er kåret er det fortsatt vinnere på vei mot mål.”

Hundeløp er spesielt, men opplevelsen av naturens utmattende krefter er neppe annerledes enn klatring i Himalaya eller kryssing av Svalbards villvagre landskap. Møtene med egen lyst til å gi opp, til å sove lenger enn du skal, kommer tettere og tettere.

Da jeg møtte teten på FL-1000 i Karasjok torsdag ettermiddag, hadde de lagt bak seg 88 av 100 mil. Midt i det samiske landskap er de pålagt åtte timers hvile før den siste utmattende strekninga til Alta. Tre spann kom inn omtrent likt. Dagens etappe fulgte elva. Variasjonene var minimale, både kjørere og hunder måtte utholde kjedsomheten som også er en del av Finnmarksnaturen, kjedsomhet som oppstår av mangel på variasjoner og som forsterkes av at tempoet bare er om lag ti kilometer i timen. Selv med bil gjennom dette landskapet kan ensformigheten være mer påtakelig enn det spektakulære når kreftene er i ferd med å ta slutt.

Akkurat da settes den nedkjølte føreren på nok en prøve. Mer enn noen gang må de utvise lederskap som får hundene som er igjen i spannet til å skjønne vitsen med en uendelighet av trav. Kanskje bytter hundene plass, kanskje må

finnes ingen slike barmhjertige samaritener. Kjørerne er aleine med sine hunder.

Jeg har møtt kjørere som synger for bikjene sine, og i hver strofe legger inn navnet deres i et forsøk på å holde moralen oppe. Men først og fremst skal de holde sin egen moral intakt. Hundene lar seg ikke lure av førere som ikke sjøl tror på egen uovervinnelighet. Hvis fantasiene om biff og rødvin blir for sterke, hvis trøtthetsfølelsen blir hallusinerende og framtvinger bilder av peisflamme og boblebad, klarer de ikke å overbevise sine egne hjelpere om hunder om at ferd er seierrik og verdt å fullføre. Finnmarksløpet nærmer seg altså slutten. Sjøl stiger jeg av noen erfaringer rikere.

Jeg har sovet på gulvet under benkene i menighetshus, jeg har spist vaffelkaker og skrevet mine notater i private stuer som i dette vinterlandskapet ser mer enn tilfeldig plassert ut ved siden av et hundespor. På enkelte sjekkpunkter har jeg fråstet i kaker hjemmebakket av ungdomslag, bonde- og småbrukarlag, eller institusjoner som til daglig tar seg av skakkjørt ungdom. Den nordnorske dugnadsånden har veltet mot meg som en lavine av gjennomføringsvilje.

veterinærer med stetoskoper som åpenbart virker også når gradestokken kryper til 30 minus. Jeg har møtt alle andre som har en finger eller ei hand på rattet i det som gjør Finnmarksløpet til en unik, men også gjennomførbar kraftanstrengelse.

Ved målgang i Alta fredag formiddag vil vidda fortsatt være en bevegelse av hunder, kjørere, handle og andre medhjelpere. For selv om vinnerne er kåret er det fortsatt vinnere på vei mot mål.

Men når alle er i mål er Nord-Norge en bedre plass å bo. For Finnmarksløpet er en del av et stadig mer omfattende system av begivenheter som styrker bolysten i en landsdel som ønsker seg flere mennesker, til stadig flere arbeidsoppgaver. Det store Nordområdeprosjektet vil aldri lykkes uten arrangementer som skaper tilleggsverdier for menneskene i nord. Finnmarksløpet gjør det. Det skaper identitet og stolthet. Deltakerne i, og arrangørene av Finnmarksløpet viser at det meste er mulig. Sjøl logger jeg av og takker for en 100 miles eventyrlig reise.

Hundekjørerne skal etter målgang på bankett. Sjøl kjenner jeg at det snart er tid for en ankerdram.

Glimt fra løpet

POLARE LAVTRYKK:

Løpets første dager ble preget av byggevær, eller polare lavtrykk som det så fint heter nå til dags. Det var langt fra lette forhold hunder og kjørere hadde å bryne seg på. Det som er verdt å merke seg er at kjørerne ikke klager så mye på været, ofte er det vi på sidelinjen som sutrer mest. Uansett får man jo som kjent ikke gjort noe med det...

SKUFFELSEN:

Mange kjørere måtte bryte løpet og noen måtte legge høye ambisjoner på hylla. Blant dem som kom høyt opp på uheldiglisten finner vi Kjell Brennodden. Superveteranen fra Folldal kom inn til Tana med meget gode tider på de første strekningene, 14 hunder foran sleden og gode odds for å konkurrere i teten. På vei ut av bobilen snublet han i trappa, ble transportert til sykehus og en dag senere satt han hjemme i Folldal med ribbeinsbrudd og kjøreforbud. Trist utgang for Brennodden senior.

FINNMARKSLØPET 2013

OVERASKELSE NUMMER 1:

Før løpet skrev jeg litt om hvem jeg mente var kandidater til pallen i hver klasse. Da understreket jeg at Milos Gonda kanskje ville overraske noen, ikke meg. Det gikk troll i ord. Slovaken var knallsterk, og sørget for mannlig utenlandsk seier i 500-lassen.

OVERASKELSE NUMMER 2:

Med et spann som nesten var hentet ut av et Disney-manus presterte rookieen Hugh Neff glitrende. Ikke missforstå, det var gode hunder han hadde med, men å kjøre så langt og godt med 12 hunder han overhode ikke kjente inntil 10 dager før løpet, ja det er intet annet enn imponerende. Thomas Wærner var full av beundring da Neff kjørte nonstop fra Neiden 1 til Neiden 2, 200 km uten pause. – Kanskje har vi noe å lære av Hugh, han rasker sammen noen hunder her og der, har ingen kjøreplan, bobil eller et romslig budsjett. Likevel kjører han knallbra, sa Wærner da han ankom Neiden 2 der Hugh Neff kom inn som leder i løpet.

SPRENGKULDE OG KULDEDIS:

Snøbygene preget de to første dagene av årets løp. Mot slutten meldte kulden sin ankomst. For hundene gikk det stort sett greit. Verre var det for mange av FL-1000 kjørerne. Flere av de vi snakket med fortalte om intens kulde langs elva mot Karasjok og over fjellet mot Alta. Aller verst var det for løypekjørerne som forflyttet seg i 30 – 50 km/t over fjellene. Med hjelm og ansiktsmaske ble det stor kuldekondensering. Flere av kjørerne fikk dessverre frostskafer i ansiktet. En varm tanke til dem fra oss.

NORGESMESTEREN:

En av løpets gladeste kjørere var Eline Lihagen. Hun smilte om kapp med snøbygene, og kjørte et meget sterkt løp. Andreplass i FL-500, men beste norske kjører – dermed NM-tittel til Lihagen.

2013 FINNMARKSLØPET

RESULTATLISTE

FINNMARKSLØPET 2013

FL-500

PL	NAVN	DATO	INN ALTA (MÅL)
1	Milos Gonda	11/3	15:22
2	Eline Lihagen	11/3	15:51
3	Katy Meier	11/3	15:54
4	Ole Wingren	11/3	16:00
5	Roy-Åge Jensen Ugseth	11/3	17:21
6	Espen Sønvisen Bech	11/3	17:35
7	Eileen Strøm	11/3	18:23
8	Leif Wilhelmsen	11/3	19:15
9	Tore J. Helistø	11/3	19:23
10	Vidar Uglebakken	11/3	19:26
11	John Øivind Selmer	11/3	19:28
12	Sølvi Monsen	11/3	19:32
13	Svein Sødahl Kvam	11/3	19:34
14	Marcos Porcires	11/3	19:48
15	Ove Grytbak	11/3	20:02
16	Vidar Løkeng	11/3	20:55
17	Alexander Johansson	11/3	21:00
18	Geir Wiik1	1/3	21:11
19	Christian Høy Knudsen	11/3	21:32
20	Stefan Falter	11/3	22:14
21	Stian Hasfjord	11/3	22:28
22	Dag Broch	11/3	22:56
23	Egil Eliassen	11/3	23:03
24	Berit Seljestokken	11/3	23:13
25	Stein Tage Domaas	11/3	23:47
26	Henrik Stang Aas	11/3	23:49
27	Alf Stokke	11/3	23:58
28	Johanne Sundby	12/3	01:03
29	Michelle Kristin Pedersen	12/3	01:13
30	Ronny Wingren	12/3	01:26
31	Yvonne Dåbakk	12/3	03:12
32	Mel Andrews	12/3	04:54
33	Pasi Ollikainen	12/3	05:32
34	Raymond Johansen	12/3	06:27
35	Wolfram Schumacher	12/3	07:53
36	Ørnulf Jacobsen	12/3	08:25
37	Cécile DUPE	12/3	10:40
37	Francois Pagnoux	12/3	10:40
39	Andreas Trongaard	12/3	10:53
40	Kent-Gjoran Svendsen	12/3	10:56
41	Børge Johansen	12/3	11:32
42	Gunhild Sem	12/3	13:07
43	Beate Jähnig	12/3	13:08
44	Tom Hardy	12/3	13:51
45	Nora Själin	12/3	17:10
46	Hugo Hansen	13/3	00:41
47	Kjetil Kristoffersen	13/3	09:50
48	Peter Kay-Kujawski	13/3	10:25

FL-1000

PL	NAVN	DATO	INN ALTA (MÅL)
1	Thomas Wærner	15/3	09:04
2	Arnt Ola Skjerve	15/3	11:21
3	Inger-Marie Haaland	15/3	12:04
4	Ronny Frydenlund	15/3	12:13
5	Sigrid Ekran	15/3	12:20
6	Hugh Neff	15/3	15:40
7	Magne Storstein	15/3	15:57
8	Even Bøen	15/3	16:58
9	Kristian Walseth	15/3	17:03
10	Harald Tunheim	15/3	17:13
11	Dag Torulf Olsen	15/3	17:22
12	May Conny Johansen	15/3	19:48
13	Robert Sørle	15/3	22:12
14	Lars Monsen	15/3	22:20
15	Christoffer Klemetsen	15/3	23:57
16	Steinar Kristensen	16/3	02:05
17	Bernhard Schuchert	16/3	02:40
18	Marianne Skjøthaug	16/3	02:41
19	Mats Pettersson	16/3	05:20
20	Jean Philippe Pontier	16/3	07:39
21	Bernd Helmich	16/3	09:09
22	Torsten Kohnert	16/3	09:18
23	Yngve Fagerli	16/3	09:20
24	Jo Jøldal	16/3	09:23
25	Tom Frode Johansen	16/3	10:13
26	Per Weddegjerde	16/3	11:33
27	Stein Håvard Fjestad	16/3	11:35
28	Bernt Walseth	16/3	13:30
29	Trond Hansen	16/3	14:57
30	Mikael Jutila	16/3	15:36
31	Jon Olav Borgebund	16/3	15:39
32	Miquel-Angel Martinez	16/3	16:08
33	Jan Vidar Dahle	16/3	21:05
34	Magnus Gorter Voie	17/3	06:12